

Düşlerimden Asın Beni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Haziran 2022

Düşlerimden asın beni ben şehrin asma yaprağıym ve asi bir rüzgâr.

Gönlün kopçasına dikilidir sözcüklerim
Kanadığım kadar kandiğim her iklim
Benim yurdumdur ve şiirlerim...
Ötenazi yaptığım öncem ve g/izim
Aşkın alyuvarlarında beslenir yüreğim.

Kamçısıdır hüzün yorgun ruhumun
Kaybolduğum ise asla değil bir rivayet
Ben şehrin akmayan çeşmesiyim
Hani, hani, başında beklediğim ümidin ve aşkın
Kanaviçesidir şehla yüreğim
Mevsimin de en dirisi ve yalnızı
Kayıp mısralarda saklıdır masalım
Masalımsı bir hayat dilediğim kadar
Sahici ve vakur ve de varım işte varım.

Hayat denen müsveddenin
Temize geçirdiğim iç sesidir şiirlerim
Belki de defalarca aldığım temiz kâğıdı
Biçtiğim ne dikiş
İçtiğimse sadece su olsa keşke
Hüzündür çeşnim
Çeşni başıdır yaralarım
Dem vurduğum deminde çayın
Derlediğim hayatın dengi dengine de uygun değildir hani

Kaybolmanın ertesi
Bir şiirde kendimi bulduğum
Belki de binlerce atak apara kalkan o yürek iklimi ki
Yaşadığıma tek şahit Rabbim ve kalemim
Kalender meşrebiyim belki de yiten günün
Gecede saklı ne varsa dökülür bir bir
Nezdinde şiirin

Nazlı bir dize olmanın ötesinde
Dizlerimi dövdüğüm ne de olsa şiirlerdir benim kız çocuğum
Bir batında doğan güneş ve ay gibi
Yıldız olmanın da meali
Bazen gözlerimden saçtığım
Bazen yalnızlığın saydığım şafağı
Bir harabe misali esir düştüğüm kaderin kırık tekeri.

Nazenin yüreğimde saklıdır hem seyyah hayaller
Sedeftendir kim zaman teni mealinde ansızın doğan
Gün gibi güneş gibi
Ansızın da sönen umut ve ışık
Fukarası yüreğin nasıplendiğim aşk ve ufuk
Göz görmeyince gönül daha bir severken
Gönül bahçesinde büyüyen fideler gibi filizlendiğim
Ölüm öncesi yeniden doğduğum
Fakir güncesi mevsimin
Dilemması rüzgâr
Asılı kaldığım bir kopça belki de içine düşülesi tuzak.

Aykırlığı bilindir kalemin nezdinde
Bir buse kondurduğum alnına gecenin
Mimarisidir varsa yoksa duygularım yazdıklarımın
Yazmadıklarımın hazır ol da bekler beni
Gece ve ben teftişte
Askıntı rüzgâr hücremde esen
Dokunduğum her sözcük benden bir parça
Emre amadeyim işte gecenin neşrinde
Saçıp ve seçip yakaladığım her sözcükte
Bulunmaz Hint kumaşymışçasına mutluluk
Lahzasına serildim ben bir kez
Nasıl ki doyumsuzdur ruhum ve yürek
Bazense o tutulan nutkum yok mu
Hele ki mevzu bahis aşksa...

Ve işte sesimin titrediği
Ve işte yüreğimin büyüyen ferisi
Ve işte mevsimin çeperinde saklı devasa bir çiçeği
Konumlandırırdım mı hayatın tam da merkezine

Ve şivesi kayıp mısralar dökülür kalemde
Özrümü sunarım ilk ağızdan
Öznem de yüklemim de şiir
Soluduğum hava belki de esir düştüğüm şehir
En sevdiğimse yazmaya doyamadığım yüzlerce nesir
Kalbim de kalemim da asla nasır tutmayacaktır
Her ne hikmetse söz verdim Rabbime
Yeter ki razı gelsin bir ömür
Nakşiyım ben hüznün
Neşriyim umudun
Şiirlerimle atladığım her boyut
Aşkın da hulasası saklıdır içimde...